

SOLEMNITAT DE L'EPIFANIA DEL SENYOR
Homilia del P. Ignasi M. Fossas, monjo de Montserrat
6 de gener de 2018
Is 60, 1-6; Salm 71 (R.: 11); Ef 3, 2-3a.5-6; Mt 2, 1-12

El vostre naixement, oh Crist Déu nostre, ha fet sorgir per al món la llum del coneixement; gràcies a aquest coneixement, els adoradors dels astres han estat guiats per una estrella a fi d'adorar-vos a Vós, sol de justícia, i a conèixer-vos a Vós, Orient que ve del cel. Glòria a vós Senyor. Amb aquesta pregària de les vespres de Nadal, la litúrgia bizantina glossa i contempla el misteri que celebrem avui: la manifestació del Senyor Jesús als pobles pagans, en la persona dels mags vinguts de l'Orient, i la resposta d'aquests tot presentant-li el seu homenatge, amb or, encens i mirra.

Es complia així la profecia d'Isaïes, que hem sentit a la primera lectura: *porten a casa teva la riquesa de las nacions...tots vénen de Sabà portant or i encens i cantant la grandesa del Senyor, i també es complia el que hem sentit en el salm responsorial: els reis d'Aràbia i de Sabà li oferiran presents. Li faran homenatge tots els reis, se li sotmetran tots els pobles. El Déu d'Israel és el Déu Únic que salva tots els pobles. El seu disseny de redempció no va adreçat exclusivament al poble jueu, sinó que a partir dels fills d'Abraham, com d'una llavor potent, arriba a tots els homes i dones, a la humanitat sencera. És el secret revelat per Déu que sant Pau comunica als Efesis: tots els pobles, en Jesucrist, tenen part en la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa.*

Jesús de Natzaret, el Messies, el Verb de Déu fet home, és *llum del coneixement*, ell mateix que va dir als seus deixebles: *Jo sóc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida* (Jo 8, 12). Reconeixem en Jesús el qui és la Paraula, el qui té en ell la Vida, la Vida que és Llum dels homes. La llum que resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la (cf. Jo 1, 4-5). A partir d'aquesta confessió de fe, la rica simbologia de la llum pren per als cristians un significat especial. Podríem dir que nosaltres sabem per què, durant aquestes festes de Nadal, els carrers s'engalanen de llums, els arbres i les cases s'omplen de lluminàries de tots colors, i fins a l'interior de les llars s'afegeix un esclat de llum en certs llocs especials. La llum és, per als deixebles de Crist, signe del Ressuscitat, record de la persona d'Aquell que, essent Fill de Maria és alhora Fill de Déu, i per tant ens obre al coneixement i a l'amor del Pare i de l'Esperit Sant.

També aquí l'analogia amb la creació ens ajuda a apropar-nos al misteri de Crist. Així com Déu, que al principi va crear el cel i la terra, amb el sol i la lluna i els estels del firmament, fa sortir el sol sobre tothom, sobre bons i dolents, (Mt 5, 45), de la mateixa manera, Déu va enviar el seu Fill Jesucrist per salvar la humanitat de tots els temps, primer al poble d'Israel, com a signe i llavor de redempció, per tal d'assegurar el realisme de l'encarnació del Verb, i després a tothom. La presència dels mags procedents de l'Orient, d'una terra i d'una cultura estranyes a la d'Israel, i que en altre temps havia estat fins i tot hostil, vol expressar aquesta dimensió universal de la salvació. Ningú està exclòs de la llum de Crist, com ningú n'està de la llum del sol, a no ser que altres homes la hi privin o que un mateix la rebutgi voluntàriament. *Alçat radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum, i sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor. Nosaltres som la nova Jerusalem. Deixem que la llum de Crist ens il·lumini, ens doni el seu coneixement i la seva força; deixem que escalfi i abranti el nostre cor amb el foc de l'amor. Repetim la pregària d'ahir a vespres: Senyor, que ens il·lumini la llum de la vostra divinitat; feu que, guiats per ella a través de la foscor d'aquest món, puguem arribar a la claror de la pàtria eterna. Amén.*